

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Nicodemi Frischlini Rebecca

Frischlin, Nicodemus

Altorfii, 1611

Actvs II. scena V.

[urn:nbn:de:bsz:31-138617](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-138617)

Experiuntur non raro contabescere.

Qua verò miseria est, tot flagris affici?

Sic vapulare? Sic ad quemvis aulicum

Nutum intremiscere, nec contrà audere viscere?

Emortuum ego me mavelim letho malo;

Quàm non illi dem hodiè insidias Chamo:

Qui me tam indignis immeritum habuit modum.

Sed interea domum rursus concessero,

Dum illi à venatione sese huc recipiant.

ACTVS II. SCENA V.

Abrahamus, Isacus.

Rem omnem tibi, demonstravi intus ordine.
Minus sitenes, volo percipias denuò.

IS. Commemini omnia pater: nempe uxore mihi

Daturum te aiebas. AB. Recte, fili Isace,

Nam ea nunc gratia produxi te foràs,

Tecum ut loquar ea de re familiarium.

IS. Ausculto, quid velis me hic amplius pater.

AB. Equidem hunc videre sepius optavi diem,

Cum ex te esset aliquis, qui te appellaret patrem:

Et ad quem terra huius cederet hereditas:

Quandoquidem divina ad te, & posteros tuos

Pertinet, exclusis fratribus promissio.

Sed hæcenus ut voti huius fierem particeps,

Nunquam sese obtulit sperata occasio.

⸗

Nunci-

Nunc itaq; (quæ res benè vereat mihi & tibi,
Adeoq; toti familiae & nepotibus)
Hodie uxorem ducas volo, me vivo patre,
Præquam moriar, & è corpore migrem meo.
Nam propterea tibi nunc omnia bona tradidi,
Vt propriam tibi constituas familiam.

IS. Sed vereor ut possim. AB. Cur? IS. Quia ma-
tris Sara

Memoriam & lætæ animo nondum ejeti meo.
Nec dum annus quartus exiit, cum diem obiit.
An igitur non absurdum erit, me operam dare,
Tristem jam, nuptiis; & cum flere addecet,
Ridere? AB. Imò sat lachrymis datum reor,
Neq; enim lamentari nos mortuum decet,
Vt Chananæi faciunt: quibus adempta spes
Alicuius vitæ est: nec se redi vivos fore.
Vnquam credunt. IS. Sic est. AB. Quin mater
hoc idem

Scio, te facere vellet, ego quod te volo,
Si viveret: Nunc quod obiit, id non est novum:
Quia mortis omnes debemur, quot quot vivimus
Pro in istam omitte vanam sollicitudinem,
Et da te hodiè mihi: ac noli adversariet.
IS. Sed an atas non videtur immaturior?
AB. DEVS bonè! atas quæ sit immaturior?
Annos quadraginta natus es: & ducere
Uxorem, te atas prohibet? Quid statuendum eris

De

De iis, qui priuquam medium contingant tuæ
Aetatis, ante annum haud raro vicesimum
Vxores ducunt, liberos ut procreent,

Aut potius ut suam voluptatem expleant:

C. n̄ sint ipsimet plus quam infantes v̄tiosi.

IS. Factani, quod lubet, alii, mea sic sententia est.

AB. Quod aliorum dissimilis esse moribus

Studes: in hoc te laudo. Sed tuam mihi
Aetatem frustra infers, quæ & confirmator

Est, & vitæ suæ habere jam modum potest.

IS. Age, mitto aetatem: mitto ad memorem meū

Sed unde tandem uxorem inuenies commodam,

Et moribus ac religioni parem meam?

Qualem omnino esse oportet eam, quam duxero.

Nam in his terris haud ullam talem reperies.

AB. Ne sis sollicitus: sed responde quod rogo,

IS. Quid est? AB. Si virgo, quam reperere, pia

& proba

Tuūq; accommoda sit moribus, vix ducere?

IS. Ego te puto & aetate, & benevolentia

Plus scire, ac providere, quam me ipsum mihi.

Pro in si ita equum censes, aut factum est opus,

Age fiat: mos geretur. AB. Facis, ut te decet:

Cum istuc, quod postulo, impetro cum gratia.

Nunc tu, quod reliquum est, hodie per dies, domi

Vt sis, vide: rem familiarem bene gere,

C 2

Dum

*Dum redeat huc Eleasarus. IS. Quidnam ille abiis?
AB. In Mosopotamiã, ad cognatos nostros, domũ
Bathuelis, filii Nachor, fratris mei.*

*IS. Quid illic acturus? AB. Rogitas? Cognata ibi
Puella ambibit nuptias, è patria*

*Domo: Nam ut hoc faciat, religione fidei,
Et iurejurando obstrictum dimisi. IS. Itan?*

*Pater? AB Sic. IS. proh DEVM, nunc demum
intelligo*

*Vnde initium duxerit, & quò tendat tua
Oratio: nam hæc mihi primo absurda admodum
Et insolens visa est: cum ante hæc de uxorio
Negotio nullum fecisses verbulum.*

*Sed credisne adducturum secum virginem
Epatria? ABR, ita spero quidem: sed spes huma-
naita*

*Est comparata, ut nisi precibus fooveatur, &
Fide in DEVM, insperata sapius accidant,
Quàm quæ speres. ISA, ita est. AB. Proin votis
DEVM*

*Ardentibus roga, ut hoc secundet illi iter:
Et Angelum suum adjungat ei pronubum,
IS. Ita faciam. AB. Nam opes, agros, pecunias,
Et similia, parentes relinquunt liberis:
At uxor honesta à solo provenit Deo.*

*IS, Vera memoras. AB. Abeamus ergò intrò: &
bona*

Spe

*Spe freti expectemus, dum tandem redeat huc
Eleasarum cum sponsa sua. IS. Praei, sequar.*

ACTVS II. SCENA VI.

Isacus.

Q*uid hoc negotii: an hoc non est patrēpium,
Sapientem, intelligentē esse mihi tam bene
Rebusq; meis & fortunis, qui prospicit?
Nam proh DEVM, quae haec est illius cautio?
Quae in filium pietas? quae providentia?
Ne quid detrimenti, aut damni capias mea
Domus: neve insidiae dentur ab incolis mihi
Per matrimonium: ut nunc mos est maximè.
Itaq; adeò mag nam curam iniecit mihi
Cura sua: ne fortè imprudens hic agam,
Quod nolit, id sciens cavebo, nam decet
Esse audientem dicto patrū filium
Bonum: qui rectè sapit: isidem, ut ego sum patrī.
Cui si quid volupe est, mihi voluptas maxima est.
Nunc intrò concedam: ut, quae iussus sum, exe-
quar:
Ne mora fortè meis nuptiis ego siem.*

ACTVS III. SCENA I.

Eleasarus.

C 3 H